

Puni reči hvale za celokupnu organizaciju izrekli su svi posetioци za IV Međunarodnu izložbu pasa svih rasa, odražanu u nedelju 17. jula na Iriškom vencu u organizaciji Kinološkog društva Irig, a pod pokroviteljstvom Opštine Irig. Na terenima Nacionalnog parka „Fruška gora“, oko spomenika „Sloboda“, sa oficijalnim početkom u 8 časova startovala je grandiozna smotra u čast najstarijeg i najvernijeg čovekovog prijatelja – psa. Gospodin Jovan Vasić, predsednik Kinološkog društva iz Iriga, ustanovljenog tek 2000. godine, i najveći „krivac“ za ovu svojevrsnu feštu, bio je u svakom trenutku prisutan gde i kada je trebalo i nije krio svoje zadovoljstvo kada su mu ljudi prlazili i čestitali na organizaciji.

-Okupili smo ukupno 810 pasa, i izlagače iz šesnaest država. Trudili smo se da obezbedimo sve što je moguće da učesnicima bude prijatnije i da im upotpunimo boravak ovde, jer smo želeli da druženje bude u prvom planu i da okupimo što više ljudi, što više ljubitelja pasa. Dan ranije smo čak priredili i žurku, kojom prilikom su u tri oranije kuvani divljač, pileći paprikaš, i mešano junetina i prasetina. Nadam se da su učesnici izložbe zadovoljni, a mi ćemo se s naše strane truditi da ih sledeće godine ugostimo još bolje, i da izložba bude još veća. Planski smo održavanje ove izložbe vezali za izložbu na Stražilovu, održanu dan ranije, jer je mnogo učesnika bilo prisutno na obe, a takmičari su lepo iskoristili vikend i ko je došao zbog jedne, imao je priliku da učestvuje na obe izložbe. Obe su imale dobru posećenost, veliki broj stranaca i odlično vreme koje nam je pomoglo da se naš trud i vidi.

Da se trud i isplatio najbolje govori prijatna atmosfera, druženje oko dvanaest ringova raštrkanih po šumskim proplacima, i odstustvo bilo kakavog incidenta. Bilo je tu i mnogo štandova hrane za kućice, sarača sa povocima, legendatni Aleks Bermet sa svojim vinima i rakijama, sladoledžije i još štandova sa raznim džidžama. Veliko interesovanje izazvalo je pečenje bika na ražnju. Majstor Mirko Roštiljdžija, došao je sa petoricom pajtaša iz Natalinaca kod Topole, da uzvрати posetu gospodinu Jovanu Vasiću, koji je pre tri meseca bio gost njihovom Kinološkom društvu. Bik je mamio prisutne impozantnošću i miomirisima, ali i nesvakidašnjom pripremom. Na ražnju su ostala samo rebra, a u tepsijama na ćumuru, sa šargarepom i krompirom, namesto paca polako se krčkalo meso. U ranim poslepodnevnim časovima, kada se meso počelo lepiti za ruke i postalo meko, bilo je spremno.

Međutim, glavna atrakcija i osnovni razlog okupljanja na Iriškom vencu bilo je njegovo veličanstvo – PAS. Razgovarali smo sa nekolicinom takmičara koji su nam preneli svoje impresije.

Aziri Murija iz Zrenjanina je po profesiji poslastičar, odgajivač lovačkih pasa, međunarodni kinološki sudija sa stažom dužim od 25 godina, a ovom prilikom je došao da vidi i pobedi sa svojim BK nemačkim lovnim ptičarem, ali i da vidi stare kolege kinologe, da se druži.

- Po četvrti put sam ovde i zbog ambijenta, i zbog organizacije u koju je uloženo mnogo truda. Ja pravim izložbe u Zrenjaninu i kvalitet jedne izložbe potvrđuje broj stranaca koji dođe na tu

izložbu. Ovde je odziv velik, došli su ljudi iz svih krajeva Evrope, i čim ljudi dolaze ima osnove, jer niko od nas, pre svega znalaca kinologa ne odlazi tamo gde nema konkurencije. Onda to nema vrednosti.

Stevan Tanasin sa suprugom Hranislavom, punih četrdeset godina se bavi odgajivanjem kratkodlakih nemačkih ptičara u svojoj odgajivačnici „Tanasin“, na novosadskoj Podbari i kaže:

- Oko pet godina se nisam takmičio sa svojim psima i zaista mislim da je ovde divno, zelenilo i prostor lepo i psima i ljudima. Juče smo bili na Stražilovu sa dva psa, a danas, moja žena i ja smo doveli troje, i nameravamo da napravimo čudo sa našim ljubimcima, dobroćudno i šeretski dodaje ovaj sipatični bračni par.

Bećir Škrielj iz Temerina na ovom takmičenju se pojavio sa dva psa rase Akita Inu, Lunom i Agom. Mnogobrojni takmičari i ljubitelji pasa su im neprestano prilazili želeći da pozdrave Lunu i da reč dve prozbore sa njihovim vlasnikom. Gospodin Bećir nam je objasnio razlog tolikog interesovanja:

- Luna je najbolja akita u Srbiji, sa najviše osvojeni titula u grupi, bila je treća na Evropskom šampionatu u razredu intermedia (15-24 meseci) u Celju, i bila je na specijalki japanskih pasa druga u razredu intermedia, za Evropu. Još uvek nemam odgajivačnicu iako imam nekoliko akita, a za tu rasu sam se opredelio zato što su jako lepe, jako odane deci i porodici uopšte, i jednom rečju prekrasni psi. Po karakteru su izuzetni i najveći je problem komunikacija između dva mužjaka, što se prevazilazi socijalizacijom od mali nogu. Aga je vrlo perspektivan dvoipogodišnjak i osvajač mnogobrojnih titula, i nadam se dobrim rezultatu ovde, ali nikad se ne zna, oprezan je u prognozama njegov vlasnik i dodaje da je po njemu ovo jedan od najboljih prostora za izložbu ove vrste, da su organizacija i broj pasa fantastični, i da je ovo najjača izložba u Srbiji. Beogradski C.A.C.I.B ima veći broj pasa, ali po svim drugim parametrima ovo je vodeća izložba.

Gabriela Kralj je sa Nove Deteleniare iz Novog Sada sa porodicom došla sa malim engleskim vipetom Dalmom, starom sedamnaest meseci.

- Malog engleskog vipeta smo uzeli zato što smo mislili da je idealan za našu porodicu, vrlo je vesela, voli da bude u stanu, voli da trči, a mi smo sportski orijentisana porodica i mislimo da je Dalma baš pas za nas. Do Dalme smo došli preko prijatelja koji imaju tri vipeta u Budimpešti i iz odgajivačnice iz koje su i njihove kuće uzeli smo i našu. Imamo utisak da je Dalma rođena da bude baš naš pas. U Novom Sadu ima još jedan pas, Smoli, koji je iz odgajivačnice iz Mužlje i nadamo se da će se oni slagati i da će Novosađani imati još mnogo, mnogo predstavnika ove divne pasmine.

Među prisutnima našla se višestruka svetska šampionka u kickboxing-u, Hrvatica Ivana Derdić, sada udata Jakopač, koja je sa svojim suprugom Robertom ponosna vlasnica nemačkih doga.

Ovim povodom doveli su samo tri izuzetna primerka i o tome gospodin Robert Jakopač kaže:

-Hteli smo da vidimo kako je ovde „preko granice“ i jako smo zadovoljni odabirom Nacionalnog parka za mesto održavanja ovakve izložbe. Mislim da je to savršeno i smatram ovo više odmorom nego izložbom. Kod kuće imamo odgajivačnicu „Sanctus Rochus“, nemačkih doga u plavoj boji, harlekin i crnoj. Došli smo sa našom Brezom starom osam meseci iz italijanske odgajivačnice čija je majka jedna od najboljih plavih kuja u svetu poslednjih pet godina, Parisom, harlekin dogom starom dvanaest meseci i Zipom, tri godine starim harlekinom, internacionalnim prvakom Evrope, prvakom Hrvatske, prvakom Austrije, a sada se nadamo i Srbije, šali se gospodin Jakopač i dodaje: -Zip je jedan od najlepših i najuspešnijih harlekin doga na ovom području, mada nije najveći. Očekujemo dobru zabavu pre svega, a posle ćemo videti. Dobro smo osmotrili konkurenciju koja je svuda oko nas. Sa konkurencijom se dobro

družimo i zabavljamo, a rezultat nije uvek najbitniji. U našoj odgajivačnici imamo minimum šest doga, i one pojedju deset kilograma mesa i četiri kilograma granula dnevno. No, hrana za dogu je najjeftinija stvar. Skupe su izložbe, putovanja na izložbe, i pre svega veterinari. Samo intervencija kada se pas poseče košta oko 300 evra, a da ne govorim o nekoj ozbiljnijoj bolesti. Za brigu o zdravlju naših doga izabrali smo da brinu stručnjaci sa Veterinarskog fakulteta u Zagrebu, prvo, jer fakultet ima kliniku, a drugo, tu se nalazi najveća koncentracija različitih specijalista za sve vrste bolesti, a njihova stručnost je na izuzetno visokom nivou.

Nataša Nikolić je sa mužem došla iz Slovenije. Oni se takođe bave uzgojem nemačkih doga, a na izložbu su doveli mladog mužjaka od dvanaest meseci, crne boje, dok su kod kuće ostavili crna ženku sa sedlom i mužjaka harlekina iz jedne vrlo poznate slovenačke odgajivačnice. Da će se ovim poslom nekada baviti nisu ni sanjali i sve je krenulo spontano i neplanirano.

Gospođa Nataša, inače rođena u Nišu, srećana što je njen životni put, i put njene porodice krenuo tim pravcem i kaže:

-Mi smo relativno novi u poslu, ali smo krenuli punim tempom i srcem. Pre tri nedelje smo registrovali odgajivačnicu „Campo Rose“, i na proleće očekujemo prve bebe u njoj. Ime za odgajivačnicu nam se nametulo kao asocijacija da kako je doga Apolon među psima tako je ruža kraljica među cvećem. A zašto doge? Pa, naša ćerka, kada je napunila devetnaest godina poželela je velikog psa da ga može šetati i da bude s njim sigurna. Razmišljanje moje i mog muža išlo je u pravcu da li posle dve velike ćerke želimo da imamo još jednu bebu ili da ispunimo ćerkinu želju. Onda smo se nesebično odličili za ćerkin pedlog. Na kraju se ispostavilo da je to bila dobra odluka jer smo u roku od godinu dana nabavili ne jednu već tri doge, i imamo tri bebe do kraja njihovog života. Tako da smo pre godinu i po dana krenuli sa ženkom, pa smo posle četiri meseca nabavili jednog mužjaka harlekina, i u oktobru prošle godine kupili smo još jednog mužjaka. Sada tragamo za novim primercima, kako bi smo se proširili. Imamo kuću sa okućnicom od oko 800 m², imamo odvojenu garažu koju smo prilagodili njima, nekadašnju gostinsku sobu smo pretvorili u sobu za doge. Zapravo dogama ne treba puno prostora, one mogu živeti i u dvosobnom stanu, jer važe za izuzetno mirnu pasminu i kada jednom nađe sebi kutak gro vremena provode u njemu, a zbog svoje veličine i teških kostiju do godinu i po dana, ili čak dve, istrčavanje ne dolazi u obzir. Njihov životni vek je jako kratak, 10 do 12 godina. Gomilu novca treba potrošiti na njihovu negu, vitamine za zdrav razvoj kostiju itd da bi se odnegovao zdrav primerak. Ali njihova fascinantna veličina s jedne strane i familijarnost i vezanost za porodicu, s druge strane, učvrstili su nas u našoj zamisli da im se posvetimo, i sada smo svi zadovoljni.

-Izložba je izuzetno velika. Juče smo bili na Stražilovu i bilo je oko 350 pasa, a na današnjoj ih ima više neg duplo. Velika je stvar da na današnje vreme neko može ovako nešto da organizuje - vidno zadovoljan kaže naš sagovornik, gospodin Dušan Vučković. --Na izložbu sam došao zato što je blizu Novog Sada, što učim i skupljam iskustvo jer mislim da sam sebe našao među ovim četvoronožnim lepotanima. Moj Grof ima sedam meseci i spada u kategoriju švajcarskih belih ovčara. Dovedi smo ga ovamo da skuplja poene za budućnost - pola u šali, pola u zbilji kaže njegov vlasnik Dušan Vučković. Vrlo su retki, a ja sam ga nabavio od gospođe Branke Dizdar, koja sa mužem Nebojšom ima odgajivačnicu Beli Anđeo u Bjeljini. Oni su došli sa Aronom, Grofovim ocem, velikim šampionom. U mladosti moj sport je bio automobilizam, moje troje dece je vezano za tenis sedamnaest godina. Mlađa ćerka Nataša je bila višestruki šampion Srbije, sin Luka je teniski trener u Londonu, a starija ćerka Gordana je PR nekolicini ATP turnira, npr turnira u Dubiu. Međutim, sada sam otkrio novi sport i potpuno sam u njemu. I ispunila mi se želja da nađem belog psa, vrhunsko štene, takmičara. Sa Brankom i Nebojšom

sam postao prijatelj i mnogo učim od njih. No, i ovo je takmičenje kao i sva drugo, a ja sam borac i to za mene nije novo. Očekujem mnogo od ovog psa koji ima strahovitu genetiku koja se vidi na prvi pogled, a da ne morate biti veliki poznavalac te vrste pasa. Ali ako su mu otac i majka evropski prvaci, to mora biti dobar produkt. Međutim, sada ide rad, trčanje po vlažnom pesku, nikako po betonu, kvalitetna ishrana, vrhunski veterinar, a to su stvari koje sam ja već usvojio. Naravno postoji još jedan uslov, a to je imati para.

Umesto zaključka, za kraj smo ostavili razgovor sa generalnim sekretarom Kinološkog saveza Srbije dr Mahmud Al Dagistanijem, koji je zadovoljan svim što je ovde zatekao dao svoju ocenu. -Ovo je jedna izuzetno lepa izložba. Veoma mi je drago što se okupio veliki broj izlagača i iz zemlje i iz inostranstva, tako da imamo oko 810 pasa, što se nikada do sada nije dogodilo u Irigu, a verujete da ni jednoj izložbi, osim u Beogradu, nije bilo toliki broj pasa. Imali smo dvanaest sudija, od koji su nekibili iz inostranstva, tako da je izložba imala pravi međunarodni karakter. Što znači da se izuzetno radi na poboljšanju kvaliteta kinologije, organizaciji izložbi, ali i na polju marketinga. posebno bih izdvojio ljude iz Iriga. Želim im mnogo uspeha i da će sledeće godine na izložbi imaju 1000 pasa. Za našu zemlju, održavanje ovako velike manifestacije znači jako mnogo. Ovo je pokazatelj kako naš narod voli životinje, a naročito pse. Nas u Srbiji ima manje od osam miliona, a imamo impozantan broj izuzetno posećenih izložbi pasa. Kada bi napravili paralelu između nas i razvijenih zemalja, velikih kinoloških sila, kako sebe rado nazivaju Nemačka, Francuska itd, proporcionalno imaju samo tri puta više štenadi od nas po glavi stanovnika. To je nama velika pohvala i priča se u čitavoj Evropi, čak i u svetu o srpskoj kinologiji. Veliki broj izložbi i još veći broj kvalitetne štenadi, je ono što nas izdvaja i daje nam posebno mesto u čitavoj kinološkoj priči. Nedavno smo se na velikoj svetskoj izložbi u Parizu okitili sjajnim nagradama i to je pokazatelj da idemo uzlaznom putanjom, a nadam se da će tako i da ostane - zaključio je gospodin dr Mahnud Al Dagistani.

[Slike sa ove izložbe možete pogledati o v d e.](#)